

Arrest

nr. 92 945 van 5 december 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 12 september 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 augustus 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater})

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 november 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 november 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. COPINSCHI, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers dienden op 29 oktober 2009 een eerste asielaanvraag in bij de Belgische overheden waarvan zij op 23 augustus 2010 geacht werden afstand te hebben gedaan gezien het feit dat ze geen gevolg gaven aan de oproep om zich binnen de vijftien dagen aan te bieden.

Op 24 maart 2011 dienden verzoekers elk een tweede asielaanvraag in bij de Belgische overheden. Op 28 november 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen t.a.v. verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) bevestigd op 13 februari 2012.

Op 22 februari 2012 dienden verzoekers elk een derde asielaanvraag in. De gemachtigde van de staatssecretaris besloot op 27 februari 2012 deze asielaanvragen niet in overweging te nemen.

Op 2 augustus 2012 dienden verzoekers elk een vierde asielaanvraag in.

Op 13 augustus 2012 besloot de gemachtigde van de staatssecretaris deze asielaanvragen niet in overweging te nemen.

Dit zijn de bestreden beslissingen waarvan de motieven luiden als volgt.

Eerste bestreden beslissing t.a.v. verzoeker:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de genaamde T.M.
geboren te (...), op (in) (...)
van nationaliteit: Rusland (Federatie van)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 02.08.2012 (2)*

Overwegende dat betrokkene op 29.10.2009 een eerste asielaanvraag indiende waarvan hij op 23.08.2010 geacht werd afstand te hebben gedaan gezien het feit dat hij geen gevolg gaf aan de oproep om zich binnen de vijftien dagen zich aan te bieden. Overwegende dat betrokkene op 24.03.2011 een tweede asielaanvraag indiende die op 28.11.2011 van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 13.02.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op 22.02.2012 betrokkene een derde asielaanvraag indiende die op 27.02.2012 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 02.08.2012 een vierde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat hij niet terugkeerde naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij via telefonisch contact met zijn zus P vernomen heeft dat zij problemen zou hebben omwille van de problemen van betrokkene met de machtsstructuren daar. Ze zouden haar constant opzoeken thuis en vragen waar betrokkene is en wanneer hij zou terugkeren. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn zus hulp gezocht zou hebben bij de organisatie council of Non Governmental Organisations-Infomational center of Chechen non-governmental organisations, die een onderzoek gedaan zou hebben naar de problemen van betrokkene en deze bevestigd zouden hebben. Overwegende dat deze organisatie alsook bevestigd zou hebben dat zijn zus en haar gezin door de problemen van betrokkene ook in de problemen geraakt zouden zijn. Overwegende dat betrokkene een brief (zonder afgiftedatum) van de Council of Non Governmental Organizations voorlegt. Overwegende dat dient opgemerkt te worden dat het document geen afgiftedatum vermeldt en als zodanig geen duidelijkheid bestaat over de afgifte van het document. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de broer van zijn vrouw de schriftelijke verklaring van deze organisatie opgestuurd zou hebben. Overwegende dat betrokkene een DHL-enveloppe dd. 16.07.2012 voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Tsjetsjenië omdat er een opsporingsbericht tegen hem uitgevaardigd zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze hem niet zomaar met rust zullen laten aangezien hij zelf ook voor de overheid gewerkt zou hebben. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij zou vrezen voor de toekomst van zijn kinderen, omdat zij bloedwraak zouden willen eens ze groter zijn als betrokkene vermoord zou worden. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 27.02.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen."

Tweede bestreden beslissing t.a.v. verzoekster:

"Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

Overwegende dat
de genaamde T.E.
geboren te (...), op (in)(...)
van nationaliteit: Rusland (Federatie van)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 02.08.2012 (2)

Overwegende dat betrokkene op 29.10.2009 een eerste asielaanvraag indiende waarvan zij op 23.08.2010 geacht werd afstand te hebben gedaan gezien het feit dat zij geen gevolg gaf aan de oproep om zich binnen de vijftien dagen zich aan te bieden. Overwegende dat betrokkene op 24.03.2011 een tweede asielaanvraag indiende die op 28.11.2011 van het Commissariaat- generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing 'weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming' kreeg. Overwegende dat op 13.02.2012 de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RW) deze beslissing in beroep bevestigde. Overwegende dat op 22.02.2012 betrokkene een derde asielaanvraag indiende die op 27.02.2012 van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) een beslissing 'weigering in overwegingname' kreeg. Overwegende dat betrokkene op 02.08.2012 een vierde asielaanvraag indiende waaruit blijkt dat zij niet terugkeerde naar haar land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verwijst naar de documenten die haar echtgenoot in het kader van zijn vierde asielaanvraag heeft neergelegd. Overwegende dat de vierde asielaanvraag van haar echtgenoot op 13.08.2012 door DVZ werd afgesloten met een beslissing 'weigering in overwegingname'. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze voor een vierde keer asiël zouden aanvragen omdat ze niet zouden kunnen terugkeren omdat haar echtgenoot gevaar zou lopen. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze vernomen zou hebben via contact met haar schoonzus dat haar echtgenoot gevaar zou lopen en dat haar schoonzus problemen zou hebben met militairen die regelmatig langs het huis zouden komen om naar de echtgenoot van betrokkene te vragen. Overwegende dat betrokkene deze bewering op geen enkele manier kan staven en dit dus bezwaarlijk als een nieuw element kan worden beschouwd. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze ervan overtuigd is dat ze bij terugkeer dezelfde problemen zouden ondervinden als voor haar vertrek. Overwegende dat betrokkene zich opnieuw baseert op haar initiële vluchtmotieven die nog steeds actueel zouden zijn. Overwegende dat de tweede asielaanvraag van de betrokkene een negatieve beslissing kreeg van het CGVS, die bevestigd werd door de RVV. Overwegende dat betrokkene bij haar huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asiëlprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48.4 van de wet van 15.12.1980.
De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

Artikel 74/14 van de wet van 15 december 1980

§ 1. De beslissing tot verwijdering bepaalt een termijn van dertig dagen om het grondgebied te verlaten. Voor de onderdaan van een derde land die overeenkomstig artikel 6 niet gemachtigd is om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven, wordt een termijn van zeven tot dertig dagen toegekend. De onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven, inderdaad, aangezien betrokkene al op 27.02.2012 een bevel om het grondgebied te verlaten betekend kreeg, maar hieraan geen gevolg gaf, wordt de termijn van het huidige bevel om het grondgebied te verlaten bepaald op 7 (zeven) dagen."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in wat als een eerste en enige middel kan worden beschouwd de schending aan van artikel 51/8, alinea 1 en artikel 62 van de wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van het principe van de behoorlijke motivering van administratieve beslissingen, van het proportionaliteitsprincipe, van het principe van behoorlijke administratie, van het principe volgens dewelke de administratieve overheid het geheel van de pertinente elementen eigen aan een zaak in overweging dient te nemen wanneer zij een beslissing neemt. Tenslotte werpen verzoekers nog een manifeste appreciatiefout op.
Dit middel wordt als volgt toegelicht:

“1°) Schending van het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15 december 1980 - Schending van de artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980 - Manifeste appreciatiefout

Het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15/12/1980 is als volgt opgesteld :

« De minister of zijn afgevaardigde kan beslissen om een asielaanvraag niet in overweging te nemen, wanneer de vreemdeling reeds een zelfde asielaanvraag heeft ingediend nabij één van de autoriteiten aangewezen door de Koning in uitvoering van het artikel 50, 1ste alinea, en dat hij geen nieuwe elementen verschaft, dat er, wat hem betreft, serieuze indicaties bestaan van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van de Conventie van Genève, zoals gedefinieerd door het artikel 48/3 of van serieuze indicaties van een werkelijk risico op zware aantastingen, zoals gedefinieerd door het artikel 48/4. De nieuwe elementen moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de procedure, gedurende dewelke de vreemdeling deze had kunnen verschaffen. « . (vrije vertaling)

In huidig geval, beschouwt de Dienst voor Vreemdelingenzaken, door zich te steunen op het voorgenoemd artikel 51/8, dat het document opgesteld door de organisatie “Non Governmental Organisations- Informational center of Chechen non- governmental organisations » document voorgelegd in origineel door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag, geen « nieuw element » zou vormen in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, alinea 1.

Om dit te doen, beweert de Dienst voor Vreemdelingenzaken dat :

" Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn zus hulp gezocht zou hebben bij de organisatie council of Non Governmental Organisations- Informational center of Chechen non- governmental organisations, die een onderzoek gedaan zou hebben naar de problemen van betrokkene en deze bevestigd zouden hebben. Overwegende dat deze organisatie alsook bevestigd zou hebben dat zijn zus en haar gezin door de problemen van betrokkene ook in de problemen geraakt zouden zijn. Overwegende dat betrokkene een brief (zonder afgifte datum) van de Council of Non Governmental Organizations voorlegt. Overwegende dat dient opgemerkt te worden dat het document geen afgifte datum vermeldt en als zodanig geen duidelijkheid bestaat over de afgifte van het document. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de broer van zijn vrouw de schriftelijke verklaring van deze organisatie opgestuurd zou hebben. Overwegende dat betrokkene een DHL- enveloppe dd. 16.07.2012 voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij niet zou kunnen terugkeren naar Tsjetsjenië omdat er een opsporingsbericht tegen hem uitgevaardigd zou zijn. Overwegende dat betrokkene verklaart dat ze hem niet zomaar met rust zullen laten aangezien hij zelf ook de overheid gewerkt zou hebben. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij zou vrezen voor de toekomst van zijn kinderen, omdat zij bloedwraak zouden willen eens ze groter zijn als betrokkene vermoord zou worden. Overwegende dat deze informatie louter steunt op beweringen en veronderstellingen en bijgevolg niet als nieuw element beschouwd kan worden. Overwegende dat betrokkene in zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980. ”».

Welnu, deze redenering is totaal onjuist.

Ter inleidende titel, dient er te worden onderstreept dat noch de authenticiteit noch de validiteit van het nieuw document, in origineel voorgelegd door de verzoekers, werden niet weerlegd door de Dienst voor Vreemdelingenzaken in de bestreden beslissing.

Tenslotte, dient er te worden beschouwd dat dit document wel degelijk authentiek en geldig is.

Dit document is opgesteld geweest door het organisme « Non Governmental Organisations-Informational center of Chechen non- governmental organisations » en verduidelijkt dat, naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de verzoeker voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland, de zus van deze laatste eveneens problemen heeft ondervonden met de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten en dat deze problemen werden onderzocht door dit organisme, die er de bevestiging van heeft ontvangen vanwege de ouders van de verzoekster, buren van de zus van de verzoeker en allen wonende te Grozny.

Dit document legt eveneens de ondergane vervolgingen van de verzoeker uit voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland, vervolgingen waarvan de verzoeker een perfect concordant vertoog van heeft gehouden voor de Belgische asielinstanties gedurende zijn 2de asielaanvraag.

Het is dus helemaal onjuist om te beschouwen, zoals de Dienst voor Vreemdelingenzaken het nochtans doet in de bestreden beslissing, dat « documenten bovendien slechts bewijswaarde kunnen hebben voor zover ze geloofwaardige verklaringen ondersteunen hetgeen in casu niet het geval is ».

Inderdaad, en in tegenstelling tot hetgeen de Dienst voor Vreemdelingenzaken beschouwd heeft in de bestreden beslissing, is dit document van aard om de credibiliteit van de verklaringen van de verzoeker afgelegd gedurende zijn 2de auditie voor de Belgische autoriteiten, te versterken.

Bovendien, behoudt dit document « nieuwe elementen » in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980, doordat het verduidelijkt dat, naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de verzoeker voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland en naar Europa, zijn de zoekacties naar hem voortgezet, de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten aarzelden niet om zich voor te stellen op het domicilie van de zus van de verzoeker te Grozny, haar bedreigende dat er represailles zouden plaatsvinden, indien de verzoeker zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten.

Er dient dus te worden beschouwd dat dit document, en de informatie erin behouden, wel degelijk een « nieuw element » vormt in de zin van het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980.

Inderdaad, het centraal element van het vertoog van de verzoeker voor de asielinstanties, zowel Poolse als Belgische, is gevormd door zijn arbitraire aanhouding en detentie in de maand november van 2008, element dat aldus bevestigd wordt door de informatie-elementen behouden in het nieuw document, voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag.

Bovendien, kan men niet anders dan vast te stellen dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken niet over de macht beschikt om de informatie-elementen te onderzoeken, behouden in het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag, deze competentie zijnde toegewezen aan het Commissariaat-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen.

Welnu, het lijkt evident dat, in geval dat de 4de asielaanvraag van de ; verzoekers overgezonden werd naar het Commissariaat-Generaal voor : Vluchtelingen en Staatlozen, deze instantie, in dergelijk geval, de organisatie ^J had kunnen ondervragen die dit document heeft opgesteld, teneinde om de credibiliteit van de informatie erin behouden na te gaan, informatie dat , duidelijk het bestaan, in hoofde van de verzoekers, vaststelt' van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van het artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

Het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag, vormt dus wel degelijk een « nieuw element », in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, 1ste alinea, doordat het niet kon worden voorgelegd in een vroeger stadium van de procedure en dat het een document vormt dat in staat stelt om de credibiliteit te versterken van de verklaringen van de verzoekers, met betrekking tot de elementen die geleid hebben tot hun vlucht uit de Federatie van Rusland.

Door de bestreden aktes en beslissingen te nemen, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken het artikel 51/8, 1ste alinea van de wet van 15/12/1980 geschonden en heeft een manifeste appreciatiefout gemaakt.

Bovendien, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken, door de bestreden aktes en beslissingen te nemen, de artikels 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/1980 geschonden, doordat ze niet op geldige wijze, in hoofde van de verzoekers, een gegronde vrees tot vervolging weerlegt, in de zin van het 1ste artikel van de Conventie van Genève en van het artikel 48/3 van de wet van 15/12/1980, noch weerlegt ze op geldige wijze het bestaan, in hoofde van de verzoekers, van een werkelijk risico tot het ondergaan van zware aantastingen, zoals gedefinieerd in het artikel 48/4 van de wet van 15/12/1980. Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat de bestreden aktes en beslissingen dienen nietig verklaard te worden.

2. Schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 - Schending van de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes - Schending van het principe volgens dewelke de administratie alle elementen van de zaak in beschouwing dient te nemen, wanneer ze een beslissing neemt

Het document voorgelegd in origineel door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag behoudt elementen die niet werden ingeroepen door de verzoekers in het kader van hun 2de asielaanvraag voor de Belgische ' autoriteiten, deze elementen zijnde ter kennis gebracht aan de verzoekers door / de zus van de verzoekers, na het afsluiten van de 2de asielaanvraag van de verzoekers.

Deze elementen zijn, met name, het zich voorstellen van de autoriteiten op het domicilie van de zus van de verzoeker te Grozny alsook de bedreigingen ; tot represailles geformuleerd ten opzichte van haar in het geval dat de verzoeker zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten.

Het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag, vormt dus wel degelijk een « nieuw element » in de zin van het voorgenoemde artikel 51/8, 1ste alinea, doordat het niet op een vroeger stadium van de procedure had kunnen voorgelegd worden en dat het een document vormt dat in staat stelt om de verklaringen van de verzoekers te versterken, met betrekking tot de elementen die geleid hebben tot hun vlucht uit de Federatie van Rusland.

Bovendien, door te beschouwen, zoals gedaan wordt in de bestreden aktes en beslissingen, de Dienst voor Vreemdelingenzaken de bevoegdheden te buiten gaat die haar zijn toegekend door het artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980.

Inderdaad, deze bepaling stelt de Dienst voor Vreemdelingenzaken enkel in staat van een nieuwe asielaanvraag niet in beschouwing te nemen, indien de asielaanvrager :

reeds een zelfde asielaanvraag reeds heeft ingediend; en dat hij geen element verschaft, die wat hem betreft, serieuze indicaties inhoudt op het bestaan/ van een gegronde vrees tot vervolging in de zin van het artikel 48/3 of van serieuze indicaties op een werkelijk risico tot zware aantastingen, zoals gedefinieerd door het artikel 48/4.

Welnu, in huidig geval, kan men niet anders dan vast te stellen dat de motivering van de bestreden aktes en beslissingen niet overeenstemt met de twee criteria behouden in het voorgenoemde artikel 51/8, doordat de Dienst voor Vreemdelingenzaken enkel beschouwt dat « « indien een derde asielaanvraag bedrieglijk wordt bevonden en men zijn derde asielaanvraag op precies dezelfde feiten baseert en hiervoor documenten aanbrengt, kan moeilijk worden aangenomen dat deze feiten opeens geloofwaardig zouden zijn geworden ».

Bovendien, door te beschouwen dat « betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Wet van 15 december 1980. », houdt de Dienst voor Vreemdelingenzaken op geen enkele manier rekening met de informatie-elementen behouden in het origineel document voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 4de asielaanvraag. Inderdaad, dit document verduidelijkt dat, naar aanleiding van de ondergane vervolgingen door de verzoeker voor zijn vlucht uit de Federatie van Rusland naar Europa, werden de zoektochten naar hem voortgezet, de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten aarzelen niet om zich voor te stellen op het domicilie van de zus van de verzoeker te Grozny en haar te bedreigen met represailles, in het geval dat de verzoeker zich niet zou wenden tot de Federaal Russische en / of Tsjetsjeense autoriteiten.

Uit hetgeen vooraf gaat vloeit voort dat door de bestreden aktes en beslissingen te motiveren zoals ze het heeft gedaan, dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 heeft geschonden, alsook de artikels 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de formele motivering van administratieve aktes.

Door de bestreden beslissing te nemen, heeft de Dienst voor Vreemdelingenzaken eveneens het principe geschonden, volgens dewelke de administratieve autoriteit, ertoe gehouden is alle pertinente elementen van de zaak in beschouwing te nemen, alvorens een beslissing te nemen.

Uit al hetgeen hier vooraf gaat, vloeit voort dat de beslissingen tot weigering van het in overweging nemen van de 3de asielaanvraag van de verzoekers (bijlagen 13quater), de wettelijke bepalingen en administratieve principes niet in acht nemen, die door huidig beroep worden bestreden.»

2.2. Vooreerst merkt de Raad op dat in de rechtspraak doorgaans geen toepassing wordt gemaakt van "het" beginsel van "een behoorlijke administratie" als zelfstandige rechtsnorm maar van diverse beginselen van behoorlijk bestuur. Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

2.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe

bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De Raad stelt vast dat verzoekers de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissingen kennen nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken. Het redelijkheidsbeginsel staat de Raad niet toe het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

De aangevoerde schendingen van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel worden onderzocht in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet gelet op de vaststelling dat de bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van dit artikel.

2.5. Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen”.

Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet is van toepassing op een tweede of volgende asielaanvraag.

Hieruit kan worden afgeleid dat deze gegevens:

- nieuw moeten zijn; dit is niet reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een onderzoek in het kader van een eerdere asielaanvraag,
- betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen,
- relevant moeten zijn; dit is ernstige aanwijzingen bevatten van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.
- cumulatief aanwezig moeten zijn.

De gemachtigde van de staatssecretaris mag zich niet uitspreken over de inhoud of draagwijdte van deze nieuwe gegevens. Hij kan enkel vaststellen dat er nieuwe gegevens zijn of dat er geen nieuwe gegevens zijn. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- In het geval dat er wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiertoe niet bevoegd is.

- In het geval dat wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

2.6. Naar aanleiding van hun vierde asielaanvraag legden verzoekers een brief van de Council of Non Governmental Organizations voor en legden verzoekers eveneens verklaringen af waarbij zij stelden dat de zus van verzoeker problemen zou hebben in Rusland omwille van de problemen van verzoekers.

2.6. De Raad stelt vast dat de gemachtigde van de staatssecretaris omtrent deze voorgelegde brief als volgt motiveerde:

“Overwegende dat betrokkene verklaart dat zijn zus hulp gezocht zou hebben bij de organisatie council of Non Governmental Organisations-Infomational center of Chechen non-governmental organisations, die een onderzoek gedaan zou hebben naar de problemen van betrokkene en deze bevestigd zouden hebben. Overwegende dat deze organisatie alsook bevestigd zou hebben dat zijn zus en haar gezin door de problemen van betrokkene ook in de problemen geraakt zouden zijn. Overwegende dat betrokkene een brief (zonder afgiftedatum) van de Council of Non Governmental Organizations voorlegt. Overwegende dat dient opgemerkt te worden dat het document geen afgiftedatum vermeldt en als zodanig geen duidelijkheid bestaat over de afgifte van het document. Overwegende dat betrokkene verklaart dat de broer van zijn vrouw de schriftelijke verklaring van deze organisatie opgestuurd zou hebben. Overwegende dat betrokkene een DHL-enveloppe dd. 16.07.2012 voorlegt. Overwegende dat deze enveloppe enkel bewijst dat er een verzending naar betrokkene gebeurde, zonder aanduiding van wat er verzonden zou zijn.”

2.7. Verzoekers menen dat de door hen voorgelegde brief wel een nieuw gegeven uitmaakt in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers stellen dat de authenticiteit noch de validiteit van het document door de bestreden beslissingen wordt weerlegd en dat de brief elementen bevat die niet konden worden ingeroepen t.a.v. de tweede asielaanvraag, met name zou deze brief bevestigen dat verzoekers zus omwille van zijn problemen nu zelf problemen zou ondervinden. Deze feiten werden pas ter kennis gebracht na het afsluiten van de tweede asielaanvraag en verzoekers stellen dat het document aldus niet in een vroeger stadium van de asielprocedure kon worden voorgelegd. Verder is de voorgelegde brief van aard om de credibiliteit van verzoekers verklaringen n.a.v. de tweede asielaanvraag te versterken.

2.8. Het begrip *“nieuw gegeven”* omvat niet dat elk stuk dat nog niet werd voorgelegd ter beoordeling aan de commissaris-generaal automatisch als nieuw dient te worden beschouwd. Documenten die een verzoeker in het kader van een herhaalde asielaanvraag aanbrengt, kunnen weliswaar *“nieuw”* zijn in die zin dat ze nog niet eerder ter kennis werden gebracht van de gemachtigde van de staatssecretaris, maar verzoeker dient aan te tonen dat ze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van zijn eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143.020). Immers, het loutere feit dat een verzoeker gegevens niet kon aanbrengen noch vermelden in zijn vorige asielprocedure is onvoldoende om aan te nemen dat het een nieuw gegeven is in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet (RvS 3 mei 2001, nr. 95.156). Om een nieuw gegeven in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet uit te maken, volstaat het niet dat het nieuw voorgelegde document dateert van na de vorige asielprocedure. Het nieuwe stuk moet ook betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS, nr. 215.573 van 5 oktober 2011)

2.9. Verzoekers legden evenwel een brief voor die geen afgiftedatum vermeldt waardoor er onduidelijkheid bestaat over de afgifte van het document. Voorts blijkt eveneens niet uit de voorlegging van de DHL enveloppe van 16 juli 2012 dat deze brief daarin opgenomen was. Een nieuw element is een element dat betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen. Aangezien de voorgelegde brief ongedateerd is, kan dit niet nagegaan worden en kan het derhalve niet als een nieuw element beschouwd worden. De bewijslast inzake het aantonen van het nieuwe karakter van een gegeven ligt niet bij de verwerende partij maar bij de verzoekende partij. Door louter voor te houden dat men niet eerder over een document kon beschikken, wordt niet aangetoond dat dit document betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van een eerdere asielaanvraag (cfr RvS 13 april 2005, nr. 143.020). Aldus slagen verzoekers er niet in om aan te tonen dat deze brief en de inhoud ervan, meer bepaald de problemen die verzoekers zus beweert te ondervinden, inderdaad situaties of feiten betreffen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin verzoekers deze brief hadden kunnen aanbrengen.

Verzoekers stellen voorts dat dit document eveneens betrekking heeft op de vervolgingen die werden aangehaald tijdens hun vorige asielprocedure en menen dat dit document de credibiliteit van hun

verklaringen tijdens de tweede asielaanvraag versterkt. Verzoekers stellen zelfs dat “*Inderdaad, het centraal element van het vertoog van de verzoeker voor de asielinstanties, zowel Poolse als Belgische, is gevormd door zijn arbitraire aanhouding en detentie in de maand november van 2008, element dat aldus bevestigd wordt door de informatie-elementen behouden in het nieuw document, voorgelegd door de verzoekers ter ondersteuning van hun 3de asielaanvraag.*” Waar verzoekers verwijzen naar hun derde asielaanvraag, neemt de Raad aan dat verzoekers doelen op hun vierde asielaanvraag, aangezien dit het voorwerp uitmaakt van de bestreden beslissingen.

De Raad stelt vast dat verzoekers hierdoor evenwel eerder bevestigen dat de voorgelegde brief betrekking heeft op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan voor de laatste fase in de procedure. Zij kunnen derhalve niet voorhouden dat de gemachtigde van de staatssecretaris onzorgvuldige of kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat de voorgelegde brief geen nieuw element uitmaakt in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

Ten overvloede merkt de Raad op, bij nazicht van het administratief dossier, dat de feiten waarop verzoekers zich opnieuw beroepen reeds ongeloofwaardig werden bevonden in het kader van de vorige asielpcedure. Verzoekers kunnen dan ook niet gevolgd in hun redenering dat de voorgelegde brief die betrekking heeft op ongeloofwaardig bevonden feiten, een element is dat een “*ernstige aanwijzing*” bevat van het bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.10. Verzoekers betogen dat de gemachtigde van de staatssecretaris niet over “*de macht beschikt*” om de aangebrachte elementen te onderzoeken en dat hij zijn bevoegdheden is te buiten gegaan.

De Raad wijst erop dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet weliswaar niet toelaat om aangebrachte gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch sluit niet uit dat de bewijswaarde van de aangebrachte elementen *prima facie* wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112.420). Deze bepaling laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er “*ernstige aanwijzingen*” bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Of een aangebracht gegeven een “*ernstige aanwijzing*” inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. In die zin kan de gemachtigde van de staatssecretaris daarbij niet alleen nagaan of het om nieuwe gegevens gaat in de zin dat zij niet eerder aan de asielinstanties konden worden meegedeeld, maar ook nagaan of de aangevoerde gegevens “*nieuw*” zijn in de zin zij van aard zijn om tot een andere beslissing te kunnen komen dan de weigering van een eerdere asielaanvraag (RvS nr. 8200 van 7 maart 2012; RvS 17 mei 2010, nr. 5 672 (c)).

Bij een dubbel bevestigend antwoord wordt het dossier overgemaakt aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. (RVS nr. 8200, 7 maart 2012).

De Raad merkt op dat uit het hoger geciteerde artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet duidelijk blijkt dat de gemachtigde van de staatssecretaris wel degelijk deze beoordeling mocht maken, zoals deze in de bestreden beslissingen staat. Verzoekers hun betoog is niet dienstig, in zoverre zij beweren dat de waardering van de nieuwe stukken tot de exclusieve bevoegdheid van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen behoort.

2.11. In zoverre de verzoekers de schending aanvoeren van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, merkt de Raad op dat deze artikelen bepalen in welke omstandigheden een vreemdeling in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus. Aangezien in de bestreden beslissingen evenwel geen standpunt ingenomen wordt over de behoefte aan internationale bescherming van verzoekers, doch slechts wordt vastgesteld dat zij geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8 van de vreemdelingenwet hebben aangebracht in het kader van hun derde asielaanvraag, kan de schending van deze bepalingen in dit kader niet dienstig worden aangevoerd.

2.12. De Raad stelt vast dat de overige motieven van de bestreden beslissingen niet worden betwist noch weerlegd zodat deze gehandhaafd blijven.

Samenvattend kan worden besloten dat verzoekers geenszins aannemelijk maken dat de verwerende partij op een kennelijke onredelijke wijze, met miskennis van de gegevens van het dossier of van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet heeft geoordeeld dat “*Overwegende dat betrokkene bij zijn/haar*

huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij/zij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem/haar betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen" en de betrokken aanvragen derhalve niet in overweging werden genomen.

De bestreden beslissingen steunen op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Een schending van de materiële motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

De Raad herhaalt dat het proportionaliteitsbeginsel als concrete toepassing van het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toelaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel om het onwettig te bevinden indien het tegen alle redelijkheid ingaat (RvS 17 december 2003, nr. 126 520). De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt immers slechts het proportionaliteitsbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen, *quod non in casu*. Uit de gegevens van het dossier en uit wat voorafgaat blijkt dat verweerder op basis van een correcte feitenvinding tot zijn conclusie is gekomen, zodat geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel kan vastgesteld worden.

Het eerste en enige middel is niet gegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MAES